

Interieur van het bovenste stuk van het markante trappenhuis van gebouwdeel EE van De Witte Dame (zijde Willemstraat). Dit deel is niet origineel uit 1927; als gevolg van oorlogsschade is deze kop na WOII in een andere vorm heropgebouwd.

Interieur van het bovenste stuk van het trappenhuis van gebouwdeel EF van De Witte Dame (zijde Emmasingel).

Interieur van een leegstaande bedrijfskeuken in gebouwdeel EF van De Witte Dame (zijde Emmasingel).

Interieur van het trappenhuis van gebouwdeel EF van De Witte Dame (zijde Emmasingel).

Foto van gebouwdeel EG, gemaakt vanuit gebouwdeel EF van De Witte Dame. De binnenstraat tussen beide gebouwen werd de Bankwerkerijstraat genoemd. Gebouw EG stak als het ware door gebouw EH heen (aan de zijde van de Emmasingel), met aan weerszijden een doorgang. De zuidelijke van die twee was de Bankwerkerijstraat. Gebouw EG is gesneuveld bij de renovatie van De Witte Dame in 1995-1998. Op die 'knoop' van EG en EH had architect Bert Dirrix het zgn. Middenmotief bedacht, dat we nu kennen als centrale entree met roltrap, liften, auditorium etcetera. Van gebouw EH is op die plek alleen de gevel aan Emmasingelzijde overeind gebleven.

Foto van de bovenste verdieping, met lichtstraat, van De Witte Dame. Ik weet niet zeker meer welk bouwdeel; zowel EF als EH hadden zo'n lichtstraat. Op het niveau van de lichtstraat had gebouwdeel EE een volledige, zij het iets terugliggende, verdieping.

Foto van één van de meest bijzondere elementen in De Witte Dame: het mannen-en-vrouwentrappenhuis in gebouwdeel EH (noordelijke kop, 1930), nu in gebruik door de Design Academy. Het verhaal gaat dat Anton Philips het met de lokale gevestigde orde op een akkoordje gooide: Philips mocht meisjes en vrouwen in zijn fabriek laten werken mits sprake was van gescheiden werkplekken en verkeersstromen. Zodoende is in één trappenhuis een tweetal trappen geperst die om elkaar heen draaien. Wie kan dit verhaal bevestigen en beter onderbouwen?

Foto van een leegstaande ruimte in de 'extra verdieping' op de noordelijke kop van gebouwdeel EH van De Witte Dame (1930), in 1998 door de Design Academy ingericht als de Z-bar, een soort café/ontmoetingsplek. Wie weet welke functie deze ruimte oorspronkelijk had?; hij oogde als een soort techniekruimte.

Foto van een leegstaande ruimte in gebouw EI, gefotografeerd vanuit de aansluiting op gebouw EH. Gebouw EI werd vroeger SingSing genoemd vanwege het gevangenis-achtige uiterlijk. De verdiepingen waren halfhoog. Na sloop van het grootste deel hiervan bleef een stomp (aan gebouwdeel EH) nog staan tot de sloop ter voorbereiding op de verbouwing (1995). Op deze plek heeft architect Bert Dirrix gebouwdeel EH voorzien van een volledig glazen gevel, om te laten zien dat hier ooit een gebouw tegenaan heeft gestaan. Ditzelfde principe heeft hij toegepast op de noordgevel van gebouw EE, waar eveneens ooit een fors gebouwdeel is gesloopt. Deze sloopwerkzaamheden waren nodig om plaats te maken voor de bouw van het Lighting Application Center.

Foto van een leegstaande ruimte in (vermoedelijk) gebouweel EE van De Witte Dame. Leuk detail is de bungelende luidspreker met typische Philips-vormgeving.

Fragmentfoto van de 'knoop' van gebouwdelen EF/EG/EH van De Witte Dame, gefotografeerd vanaf de Emmasingel. De onderdoorgang leidde naar een binnenstraat die voorheen de Bankwerkerijstraat werd genoemd. Iets ten noorden daarvan was een tweede doorgang, die leidde naar het Binnenplein.